

EDINA TRAJNA LASTNINA

Ko govorimo o samozavesti, morate začutiti kako pomembni ste vi sami za svoj napredek. Nikoli se ne imejte za grešnika, ki je rojen v grehu, ki so ga v grehu vzgojili in ki živi v grehu. Ne. Takšna vrsta samoobsojanja ni primerna za Božjega otroka.

Izkoreninite glavne vzroke tesnobe, strahu in nevednosti in pokazala se bo vaša resnična osebnost. Strah boste izkoreninili s pomočjo vere, ki vam govori, da je vse, kar se zgodi dobro za vas, ter, da se bo uresničila Božja volja. Umirjeno sprejemanje (vsega, kar se zgodi) je najučinkovitejši ščit proti tesnobi. Žalost izvira iz ega. Ego je tisti, ki čuti, da ne zasluži toliko trpljenja in čuti, da je nemočen. Žalost bo izginila, ko bo izginil ego. Nevednost pa izvira iz zablode, oziroma, napačnega prepričanja, da ste telo.

Preprosta pet minutna raziskava vas bo prepričala, da niste telo, ne čutila, ne um, ne inteligenca, ime in podoba, temveč duša, ki se pojavlja v obliki raznolikosti. Ko opazite to resnico se je primite; ne dovolite ji, da vam uide iz rok. Naj postane vaša trajna lastnina.

GLAVOBOL IN EGOIZEM

Nekoč se je Krišna pretvarjal, da ga muči neznosen glavobol. Glavo si je ovil s toplimi povoji in se v postelji zvijal od bolečine. Njegove oči so postale rdeče in bilo je očitno, da hudo trpi. Tudi Njegov obraz je bil vnet in bled. Njegove kraljice so tekale okrog Njega in mu prinašale različna zdravila, toda nič od tega ni pomagalo. Na koncu so poklicale velikega modreca Narado. Narada je stopil h Krišni in ga vprašal kakšno zdravilo ga bo pozdravilo. Krišna mu je naročil naj mu prinese – uganite kaj – malo prahu s stopal iskrenih slednikov! Narada je takoj odšel k nekim proslavljenim in znanim slednikom. Toda le-ti so bili preveč ponižni, da bi prah s svojih nog poslali Gospodu kot zdravilo!

To je tudi oblika egoizma; misliti: »*Sem nizek, slab, majhen, nekoristen, ubogi, grešen, ničvreden.*« Takšni občutki izhajajo iz ega. Kajti, ko egoizem izgine se ne boste počutili ne vzvišeno in ne ničvredno.

Torej, nihče ni hotel dati prahu, ki ga je Gospod iskal. Dejali so, da tega niso vredni. Narada se je ves razočaran vrnil v bolnikovo sobo. Krišna ga je vprašal: »*Ali si iskal v Brindavanu, kje živijo gopike?*« Kraljice so se nasmejale temu predlogu in celo Narada je presenečeno vprašal: »*Kaj pa one vedo o predanosti?*« Vseeno pa je moral pohiteti.

Ko so pastirice iz Brindavana zvedele, da je Krišna bolan ter, da ga lahko pozdravi prah z njihovih stopal, so brez kakršnega koli razmišljanja zdrgnile noge in z prahom napolnile Naradove roke. Preden je Narada prišel do Krišnovega dvora je glavobol izginil.

To je bila petdnevna igra, katere namen je bil pokazati, da je samoobsojanje tudi egoizem ter, da morajo božjo zapoved brez obotavljanja upoštevati vsi sledniki.

OBVEZNOST VERNIH LJUDI

Predanost Bogu ne moremo oceniti ali izmeriti s pomočjo rožnih vencev ali sveč, s simboli na čelu, ali razmršenimi lasmi ali pa zapestnicam na gležnjih. Pravi zunanji znaki predanosti so naslednji: **vera, ponižnost in bojzljivost**. Vera v končno zmago resnice in ljubezni. Ponižnost pred starejšimi in pred modrimi. Bojzljivost v prisotnosti zla; strah pred mešanjem s slabo družbo; pred zlobnimi namerami in pred delovanjem v nasprotju s šepetanjem vesti.

Obveznost vseh vernih ljudi je, da skozi svoje življenje pokažejo, da biti veren ne pomeni biti šibek, temveč močen; da pobožnost odpira neizmeren vir moči, ter, da oseba z vero v Boga veliko bolj enostavno premaga ovire, kot oseba brez vere.

Jaz ne zahtevam, da mora oseba verjeti v Boga. Nikogar ne bom označil za ateista. Vsa bitja obstajajo kot rezultat Božje volje in v skladu z Njegovim načrtom. Torej, nihče ni izven Božje milosti. Poleg tega, vsak človek čuti ljubezen do nečesa. Ta ljubezen pa je iskra božanstva. Konec koncev, vsak mora svoje življenje zasnovati na neki resnici. Ta resnica je Bog. Niti eno življenje ne more miniti v popolnem zaničevanju resnice. Človek jo mora vzeti v obzir in jo vsaj z nekom podeliti, da bi svojemu življenju dal vrednost. /.../ V tistem trenutku, ko bo nekomu povedal resnico, ga vzljubil ali mu služil ali se pokoril - bo človek veren.

Torej, celo predanost Bogu ni bistvenega pomena. **Bistvenega pomena je ljubezen, resnicoljubnost, krepost, želja, da bi napredovali, služili, odprli srce, želja, da celo človeštvo objamemo z ljubeznijo in vidimo vse kot oblike božanske zavesti.**

- Sathya Sai Baba

(Odlomki iz knjig Sathya Sai Speaks 1, 3, 5)

Vprašanja za premislek:

V čem je razlika med egom in božanskim jazom?

Na čem temelji moja vera in kako jo ohranjam?